

Mizofonia jednym z rodzajów obniżonej tolerancji na dźwięki. Nie jest jednak związana z uszkodzeniem aparatu słuchowego. Nie jest też ogólną nadwrażliwością na dźwięki (choć może z nią współwystępować). Do najbardziej awersyjnych dźwięków w mizofonii zaliczane są odgłosy mlaskania, chrupania czy cmokania, ale według niektórych naukowców, mogą to być wszystkie inne, indywidualne dla każdego odgłosy, np. pisania na komputerze, stukania czy szczekania psa. Osoby z mizofonią, kiedy słyszą pewne selektywne, raczej ciche dźwięki, odczuwają natychmiastowe, intensywne emocje, m. in. złość, obrzydzenie, czy lęk, którym towarzyszy silne pobudzenie psychofizjologiczne. Zdają sobie sprawę z tego, że ich reakcja emocjonalna jest nadmierna, jednak nie są w stanie jej powstrzymać.

Mizofonia ma znaczny wpływ na życie osób nią dotkniętych, a często również na ich środowisko. Może prowadzić do ograniczenia lub wycofania się z życia społecznego, obniżyć jakość pracy, utrudniać odpoczynek. Jest więc istotnym problemem, którego rozwiązania nauka jeszcze nie zna.

Głównym celem projektu jest określenie psychofizjologicznych i psychologicznych uwarunkowań mizofonii. W badaniach eksperymentalnych wykorzystane zostaną metody umożliwiające zebranie informacji o pobudzeniu psychofizjologicznym organizmu, takie jak elektrokardiografia (EKG), elektromiografia (EMG) i pomiary reakcji elektrodermalnej (GSR). Dzięki dodatkowym diagnozom audiologicznym, psychiatrycznym i psychologicznym, będzie można ustalić związek mizofonii z charakterystykami słyszenia, zaburzeniami psychicznymi i natężeniem wybranych cech temperamentu.

Badania przyczynią się do lepszego rozumienia mizofonii, dzięki czemu łatwiej będzie można ją diagnozować i tworzyć skuteczne metody terapeutyczne.